

narico, da se uči mornarskih reči. — Za voljo Suez-a, velikanskega prekopa, ki veže Srednje morje z Arabskim, ste se Anglija in Francija porazumeli ter ga bode nadzorovala komisija, ki se sestavlja iz vseh generalnih konzulov v Kajiri. Vojakov se nastavi ob njem kacic 2000. — V Chicago v Ameriki je sodnija une dni več rogovilcev, ki se jim pravi anarhisti, obsodila na smrt, njih tovariši pa bi jih radi izvili iz rok pravice. V Ameriki je vse mogoče, nič ne stavimo, če še kje tudi to ni.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

(Dalje.)

Po tem ugodnem odgovoru zopet povzame besedo Milica: „Predragi, ako želite nas rešiti, treba je naslednje točno izvesti: tri leta ne smete skupaj, razun vsako leto v tej noči, v katerej Vas obiščemo. Govoriti ne smete vsa leta niti jedne besede; spavali boste vsak v svoji sobici; hodite lahko za kratek čas samoč na lov. V ta namen najdete potrebne priprave v gradu. Jedila boste dobivali v svoje sobice, razun one večeri, kadar Vas obiščemo, takrat najdete mizo pogrnjeno tukaj v veliki jedilnici; donašale Vam bodo samo vidne — roke! Vsi obljubijo, da hočejo natanko vse pogoje spolnjevati. Sedaj stopijo pred — rešitelje, starejša Milica k Mirko tu, tako, da je vsaka pristopila k mladeniču svoje starosti, ter mu je stisnila krčevito roko. Konečno se poklonijo, nasmehnejo in se prav toplo priporočijo ter izginejo potem, kakor so prišle.

Dvajnajsteri bratje si poiščejo sobe svoje, in v resnici, vsak je imel jedno pripravljeno, v kateri je spaval in se tudi drugače razveseljeval. Hodili so tudi samoč na lov, mize imeli so pogrnjene in obložene z okusnimi jedili vsak dan. Tako mine leto. Pridejo zopet ob 11. uri kraljičine, a bile so že en malo belkastega obraza: dejale so vse vesele in srečne: „Sedaj, ljubljenci, smete zopet jedno uro govoriti, prosti ste, le pripovedujte, kaj se je v teku leta vse pripetilo, odkar se nismo videli!“ Zopet je prišla ura za slovo. Milo so pogledale rešitelje. Njih pogled je bila mila prošnja, naj le stanovitni ostanejo in pogoje natančno spolnijo!

Odidejo. Bratje zopet molče.

Drugo leto poteče, zopet pridejo kraljičine — belše.

Konečno je prišlo tudi tretje leto. Bratje so zbrani pri mizi, molče zavživajo božje dari. Manjkalo je samo 6 minut, pogoji bodo izpolnjeni in kraljičine rešene. V tem pa ustane Mirko in izpregovori, ne misleč na kraljičine:

„Dragi bratje, mislim in za gotovo upam, sreča nas po svetu čaka, dejte, hodimo med svet; zakaj bi morali tukaj, v tem zakletem, pustem gradu živeti, kakor samostanci, ne da bi se smeli pogovarjati in se veseliti; dejte bratje, zapustimo to pusto zidovje in hajdi na prosto!“ Pri teh besedah se vsi, razun najmlajšega Milkota vzdignejo, ter mu za odhod zagromijo: Živel brat, res, sreča nas za gotovo čaka, le takoj odrinimo!“ Milko, najmlajši brat, pa se britko razjoče pri tem prizoru, in žalostno pogleduje na nestanovitne brate svoje. Vrata se odpró in v sobo stopi zopet 12 kraljičin. Bile so pa razun najmlajše Marijice zopet — črne, a v rokah držijo žareče meče, ter vsaka stopi k svojemu nestanovitnemu rešitelju — žugajoč mu. V tem strašnem prizoru je padel Milko v nezavest, in kadar se vzbudi iz nezavesti, znašel se je s konjem svojim v neki šumi. Čudéc se, se je popraševal: Nisem li bil v gradu? Se-li mi sanja, ali kaj? (Dalje prih.)

Smešnica 38. „Vsaki čas“, razlaga učitelj v šoli, „vsaki čas“ ima svojih prijetnosti, eden nam daje to, drugi drugo veselje. Ali tudi en in isti čas je lahko eno leto bolj, drugo manj prijeten. Ali veste, otroci, za kateri letni čas, ki je bil prijetniši memo druga leta?“ „Lanska zima“, odgovori županov France. „No zakaj pa?“ — „Ker ste, g. učitelj, bili boleni, mi pa za to nismo imeli šole“, odgovoril je France.

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Svitli cesar so dali za šolo pri sv. Janžu na Peči 300 gld. iz lastnega premoženja.

(Razstava cerkv. obleke.) V soboto dne 24. septembra odpre se ob 9^{1/2} uri dopoldne razstava cerkv. obleke v bogoslovju v Mariboru in trpi potem skozi 4 dni. Ob enem pa se razstavi tudi cerkv. obleka in druge reči, ki so namenjene za vatikansko razstavo v Rimu ter so mili dar za vezilo zlatomašniku sv. Očetu Leonu XIII.

(Dijaška kuhinja.) Č. g. župnik J. L. je daroval za dijaško kuhinjo v Mariboru 170 fl., g. dr. Drag. Prus, zdravnik v Konjicah 5 fl., vlč. g. Rup. Šuta, župnik v Zavrči 10 fl., čast. g. Dav. Jurkovič, kaplan pri sv. Ani 5 fl., č. g. Fr. Ostrc. kapl. pri sv. Tomažu blizo Velikenedelje 5 fl., č. g. Štef. Turkuš II. kpl. pri sv. Petru blizo Maribora 2 fl., neimenovan 1 fl., mil. g. kanonik Hrg so podarili mizo iz trdega lesa, ki se da raztegniti. Bog plati!

Al. Meško, blagajnik.

(Volilni shod.) Pri shodu volilcev na Ptuj dne 18. septembra se je obilo volilcev zbralo. Drž. poslanec, č. g. dr. L. Gregorec, jim je razložil svoje delovanje, volilci pa so mu na to izrekli zahvalo za doslenje njegovo de-